

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU

Autor: Matěj Příman
Atelier: Atelier Císler Milerová - FA ČVUT
Stavba: Aula Magna, Staroměstské náměstí, Praha 1
Oponent: Ing. Ondřej Hofmeister
Datum: 13.června.2022

Zadání

Dostavba Staroměstské radnice, respektive stavba na pozemku, který zbyl po jejím vybombardování na sklonku II. světové války. Téma velmi populární a zároveň nesmírně těžké.

Urbanismus

Matěj se rozhodl vycházet tvarově z původní stopy sbořeného křídla Staroměstské radnice, ale ne zas tak docela. Rozhodl se nepřipojit se k torzu, ale zůstává solitérní. Pracuje s mezerou, nebo mírným odstupem. Nepracuje na pozemku sám. Půdorysná stopa Krennova domu je zastavěná jeho kolegou. Vzniká tak dvojice soliterů, které vytváří nové vztahy, nové situace. Kontrast tvrdé a měkké hmoty. Průchody, uličky, těsná sousedství. Nevím jestli je to úspěšný výsledek. Mám dojem, že je to tak na půl cesty. Ani nové, ani staré. Organické tvary zvoleného typu mají jednu vlastnost, se kterou je potřeba počítat. Mají tendenci působit expanzivně a mám tudíž pocit, že potřebují kolem sebe poměrně dost místa. Mají touhu si okolní prostor přisvojovat. Podle všeho se tak Matějova Aula Magna skutečně chová. A z toho, co mám k dispozici, si nejsem jistý, jestli je to dobře, nebo ne. Chtělo by to model a ověřit si, jaké že to prostory kolem domu vznikají. Vizualizace skříplé uličky za domem je docela vzrušující. Každopádně je to dům, který působí jako sebevědomá veřejná instituce a Matěj její dostřednou gravitaci, nebo radiaci směrem ven, ještě zesiluje i návrhem dlažby v okolí domu. Je to dobře, nebo ne? Nevím. Jedno je ale jisté. Prostor okolo domu je jednoznačně ovládnutý novým domem. Nejsou to uličky ve starém městě, ale prostory okolo nového domu, které myslím nejsou romantické. Na to je dům příliš silný a zahleděný do sebe.

K architektuře:

Dům je tektonický, působí jako kostra ukrytá v sobě nějaké tajemství. Má být to tajemství vidět a cítit i zvenku? Asi by to tak mělo být. Když už ten dům je vlastně ochozem obaleným sálem, chtěl bych to tajemství zvenku vidět/cítit. Měřitko fasády si snad záměrně hraje z měřítkem torza původního křídla radnice. Přeci jen je tam nějaký vztah. U země je dům těžší, směrem nahoru lehke. To je myslím dobře. Moc ale nerozumím geometrickým vztahům mezi sloupy a kladím. Sloupy jsou předsazené, dávají důraz na vertikálu, nebo tak tomu alespoň rozumím, ale v místě, kde prvky potkávají vznikají nějaké trojúhelníky, které zřejmě nejsou záměrem...kladí je přeci křivka, nebo ne? Zkoumám do hloubky a všímám si, že zvenku je kladí segmentové a uvnitř naopak plynule zakřivené...to se mi zdá zvláštní a nejednoznačné. Ale to je detail. Připadá mi škoda, že ty pilíře, které jsou tak pro venek důležité jsou uvnitř najednou tak tenké. Zvenku se dům tváří nějak a uvnitř zase jinak. Ve studii byly sloupy venku i zevnitř stejně široké, proč se to najednou změnilo?

Tektonika vnějšího ochozu se do hmoty sálu nepropisuje. Je to tak záměrně? Zároveň materialista jádra se stejná s ochozem?

Ke konstrukci:

Celkem logicky je zvolený monolitický železobeton. Mám trochu problém s geometrií průvlaků, které se napojují navzájem tak nějak náhodně. Nevidím v tom, žádný princip, který bych očekával. Není v tom ani jasný řád, ani jasná náhoda. Pro střechu je zvolena lehounce působící ocelová příhradová konstrukce. Leží na těžkých nohách....proč ne? Chtěl to tak architekt, nebo to rozhodl inženýr? Ve studii vidím, že to byl těžký strop a nyní změna. Proč? Tak mě napadá, že v práci není žádným způsobem vizuálně prezentován vlastní sál...to je škoda. Vždyť je přeci jádrem a srdcem domu a hlavním důvodem a ospravedlněním, proč to celé má na takovém místě vzniknout.

K výkresům:

Výkresy jsou zpracovány s poměrně velkou pílí. Občas chybí kóty (řez fasádou), ale jen výjimečně. V pohledem na fasádu bych uvítal obšírnější informace o materialitě (podobně jako u interieru, kde je materialita jasně definována). Stavbě a konstrukčně je vše navržené logicky, správně a zdokumentováno přehledně v celkovém řezu 1:20 celou budovou. V takto ilustrativním řezu bych očekával alespoň schematické vyjádření k tématu, jaká je představa o způsobu osvětlení a rozvodech VZT, které budou hrát v interieru docela podstatnou roli. Křížení vzduchotechnického potrubí přes

průvlaky je poměrně razantní gesto a nejsem si jistý, jestli je vědomé. Ve vizualizacích není potrubí vidět a mám obavu, že by se v tomto případě stalo dost podstatným geometrickým prvkem interieru.

Ke stavebnímu a dispozičnímu řešení mám tyto dotazy/poznámky:

1. Poznámky a dotazy k tektonice domu jsou vloženy do textu výše.
2. Nepostrádá zázemí pro účinkující toalety?
3. V přízemí mám dojem by bylo lepší uspořádat technické zázemí doprostřed dispozice se vstupem přes jednu dveře a po stranách toalety. Čím méně dveří se štítkem nevstupovat tím lépe pro interier a jeho přehlednost.
4. Prostor pro technické zázemí je poměrně veliké. Myslíte, že by šlo zredukovat?
5. V detailech ani ve výkresech jsem nenašel nic k prostorové akustice sálu. Máte představu, co by se zde zhruba dělo? Mělo by to nějaký vliv na řez sálem?
6. Máte zpracovanou křivku viditelnosti – geometrie elevace hledišť?
7. Proč nejsou v interiéru zpracované sedací prvky pro bar, případně stolečky podél fasády, které nabízí užasně výhledy do okolí domu.
8. Zdá se mi, že dokumentace interiéru je zpracována hodně schematicky a z pohledů není úplně jasné jak má vše dohromady působit.
9. Obecně se mi zdá, že půdorysy nejsou ve veřejných prostorách zabydlené něčím na sezení. Nebo je zamýšlen na sezení parapet fasádních oken? Z čeho bude vyroben? V detailu jsem nenašel popis.
10. Proč je řešena atika oplechováním při uvážení, že fasáda je obložena sklovláknem, tedy současným a sofistikovaným, který umí téměř jakýkoliv tvar a ukončení atiky zvládne hravě?
11. Proč nejsou používána izolační trojskla? Fungují dobře tepelně technicky a zároveň i akusticky.

Dokumentace obsahově odpovídá požadavkům příslušné vyhlášky. Výkresy se zdají být kompletní, čitelné a přehledné. Tabulky výrobků jsou schematické, zůstávají někde na úrovni mezi dokumentací pro stavební povolení a prováděcí dokumentací. Zřejmě vypracované dle školního zadání. V praxi se taková však podrobnost nevyskytuje. Pro stavební povolení se obvykle tabulky nevytváří a v prováděcím projektu jsou pak popisy mnohem podrobnější (ale není to chyba).

K textům:

Textová část je zpracována, zdá se, v souladu s vyhláškou. Celkově jsou popisy obsahově korektní a je používán správný odborný jazyk.

K TZB, PBŘS, ZOV:

Tyto části dokumentace nejsem schopen podrobně hodnotit a komentovat. Zdají se mi vypracované správně, důsledky z jejich závěrů jsou mým otisknutý do stavebního řešení správně.

Na závěr

Student prokázal, že je schopen převést svůj architektonický návrh do technického řešení s drobnými nedostatky, nebo nejasnostmi. Technické řešení samé je zpracováno podrobně a správně s drobnými nejasnostmi. Doporučil bych větší soustředění na čitelnost a výmluvnost dokumentace. Za architektonickou a urbanistickou část úlohy navrhuji B a za technické řešení pak stupeň B. **Celkově hodnotím tedy známkou B.**

Obecně k pedagogickému významu bakalářské práce a jejímu rozsahu

Navrhování je ve své podstatě velmi komplexní činnost a student architektury zákonitě nemůže obsáhnout jeho veškeré aspekty do hloubky. Moc nerozumím, proč je student nucen se tvářit, že zvládá obory, které v praxi s jistotou řešit nebude? Proč se raději podrobně nevěnuje architektonické a stavebně konstrukční části TZB, PBŘS, a obzvláště ZOV není řešeno pouze koncepčně a ve vazbě na architekturu domu?

Ondřej Hofmeister

